

CHRUSZCZYŃSKI JÓZEF (1890-1940)

Urodził się 5 marca 1890 roku w Piaskach, w rodzinie Stanisława i Heleny z Szymańskich. Służył w policji miasta Poznania, początkowo w rezerwie. 15 października 1935 roku przeniesiony został do urzędu śledczego. We wrześniu 1939 roku służył w I komisariacie przy ul. Ratajczaka, w kancelarii, w stopniu starszego posterunkowego Policji Państwowej. Policja rozpoczęła wycofywać się z Poznania 3 września w kierunku Łucka i Tarnopola, zapewne w tym rejonie dostał się w nieznanych okolicznościach do niewoli sowieckiej. Osadzono go w obozie jenieckim w Ostaszkuwie. Wywieziony z niego do dyspozycji zarządu obwodowego NKWD w Kalininie zgodnie z listą transportową nr 012/1 i zastrzelony w więzieniu wewnętrznym, zaś jego ciało funkcjonariusze UNKWD wrzucili do zbiorowego dołu we wsi Miednoje. Odznaczony brązowym Krzyżem Zasługi oraz medalami: Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 i Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. Był żonaty, miał syna.

Rozstrzelani w Twerze, Warszawa 1997, s. 42; *Naznaczeni piętnem Ostaszkowa*, Warszawa 2000, s. 445; *Martyrologia policjantów*, Szczytno 2010, s. 128; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 41-42.